

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Πρεσβεία της Ελλάδος Μπουένος Άιρες
Γραφείο Οικονομικών & Εμπορικών Υποθέσεων

Εξελίξεις Εμπορικών Σχέσεων Ε.Ε. - Αργεντινής.

Παρά την όλο και πιο περιοριστική πολιτική που εφαρμόζει η κυβέρνηση της Αργεντινής, ιδίως κατά την τελευταία διετία, η Ε.Ε. κατά το 2012 βελτίωσε τις επιδόσεις της σε ότι αφορά το εμπόριο με την χώρα της Νοτίου Αμερικής (σε αντίθεση με όλους τους άλλους κύριους εμπορικούς της εταίρους), γεγονός που σε πρώτη προσέγγιση προκαλεί έκπληξη. Πράγματι, η Ε.Ε. παρουσίασε κατά το 2012, έστω και περιορισμένο εμπορικό πλεόνασμα (περί τα 560 εκ. δολάρια ΗΠΑ) μετά από μία δεκαετία πλεονασμάτων της Αργεντινής (2002-2011, πλεόνασμα Αργεντινής 2,7 δις δολάρια ΗΠΑ το 2011).

Σημαντικότεροι προμηθευτές της Αργεντινής (από την Ε.Ε.) κατά το 2012 ήταν η Γερμανία (2,5 δις δολάρια ΗΠΑ – τιμές FOB), το Βέλγιο (1,5 δις), η Ολλανδία (1,48 δις) και η Ιταλία (1,47 δις). Σημαντικότεροι πελάτες αντίθετα ήταν η Ισπανία (3,5 δις δολάρια ΗΠΑ – τιμές FOB), η Ολλανδία (2,3 δις), η Γερμανία (2 δις) και η Ιταλία (1,4 δις).

Βέβαια, το εν λόγω πλεόνασμα της Ε.Ε. κατά το 2012 επιτεύχθηκε σε συνθήκες χαμηλότερης ροής εμπορίου, καθώς οι εξαγωγές της Ε.Ε. στην Αργεντινή αυξήθηκαν κατά 7,5% ενώ οι εισαγωγές σημείωσαν πτώση 18%. Η κάμψη των εξαγωγών της Αργεντινής οφείλεται πρωτίστως στην μείωση εξαγωγών επεξεργασμένων γεωργικών προϊόντων (-1,24 δις δολάρια ΗΠΑ) και βιομηχανικών προϊόντων (-660 εκατομμύρια). Αντίθετα, σε ότι αφορά τις εξαγωγές της Ε.Ε., τις καλύτερες επιδόσεις σημείωσαν τα καύσιμα (+138%) και τα ανταλλακτικά αυτοκινήτων (+37,9%). Σημειώνεται ότι η Αργεντινή, συστηματικά και σε όλους τους τόνους προβάλλει τα εν λόγω στοιχεία με το επιχείρημα ότι η πολιτική της δεν είναι κατ'ουσία προστατευτική, αλλά συμβαίνει μάλλον το αντίθετο, καθώς οι εξαγωγές της προς την Ε.Ε. έχουν σημειώσει σοβαρή μείωση. Ωστόσο, το φαινόμενο της ενίσχυσης της θέσης της Ε.Ε. σε ότι αφορά τις εμπορικές της σχέσεις με την Αργεντινή το 2012 έχει βαθύτερα αίτια από εκείνα που επικαλείται η αργεντινή κυβέρνηση, τα οποία μπορούν να συνοψισθούν ως κατωτέρω:

1. Συστημικοί παράγοντες.

- Η επεκτατική δημοσιονομική πολιτική της κυβέρνησης τροφοδοτεί τον πληθωρισμό της χώρας, ο οποίος έκλεισε στο 25% για το 2012, ενώ η κυβέρνηση κρατά τεχνητά υπερτιμημένο το πέσο, γεγονός που **πλήττει την ανταγωνιστικότητα** της χώρας και καθιστά συμφερότερη για τις αργεντινές επιχειρήσεις την εισαγωγή προϊόντων έναντι της παραγωγής τους εγχωρίως.

- Η προστατευτική πολιτική της κυβέρνησης και, ιδίως, η υποχρέωση κάθε εισαγωγικής εταιρείας να εξάγει προϊόντα τουλάχιστον ίσης αξίας **ευνοεί τις μεγάλες (συντά πολυεθνικές) εταιρείες**, οι οποίες δύνανται να συνάψουν απευθείας συμφωνίες με την κυβέρνηση.
- Οι εξαγωγές της Ε.Ε. προς την Αργεντινή (πλην ενέργειας) περιλαμβάνουν κυρίως **κεφαλαιουχικά και ενδιάμεσα βιομηχανικά αγαθά**, των οποίων οι εισαγωγές είναι ιδιαίτερα δύσκολο να περιορισθούν χωρίς υποστεί σοβαρό πλήγμα η εγχώρια βιομηχανία.
- Η Αργεντινή δεν είναι αυτάρκης ενεργειακά και εισάγει σοβαρές ποσότητες **παραγωγών πετρελαίου** από την Ε.Ε.
- Η κρίση χρέους της Ε.Ε. έχει επηρεάσει αρνητικά τις εισαγωγές από την Αργεντινή, για παράδειγμα στον κλάδο της **αυτοκίνησης**.

2. Κλαδικά εστιασμένα αίτια.

- Οι εξαγωγές **βιοκαυσίμων** της Αργεντινής έχουν υποστεί διπλό πλήγμα, καθώς αφενός αυξήθηκε ο εξαγωγικός τους δασμός και αφετέρου δέχονται την –έστω και έμμεση– αρνητική επίδραση της συνεχιζόμενης διερεύνησης της Ε. Επιτροπής για antidumping και antisubsidies.
- Οι εξαγωγές **ιχθυηρών** (γαρίδες, κατεψυγμένα φιλέτα ψαριού) υφίστανται τις αρνητικές συνέπειες του υψηλού πληθωρισμού της Αργεντινής (συνεχής αύξηση κόστους παραγωγής) και της κρίσης χρέους της Ε.Ε., η οποία έχει επίσης πλήξει ιδιαίτερα τις εξαγωγές **σογιελαίου**.
- Αντίθετα, οι εξαγωγές ηλιανθελαίου περιορίστηκαν λόγω κυρίως της μειωμένης παραγωγής της Αργεντινής (ξηρασία) κατά την καλλιεργητική περίοδο 2011-2012.

Συμπερασματικά, η επίτευξη εμπορικού πλεονάσματος της Ε.Ε. έναντι της Αργεντινής το 2012 είναι ένα συγκυριακό φαινόμενο, το οποίο συναρτάται πρωτίστως από τις παρενέργειες της αντιφατικής πολιτικής της Αργεντινής και, κατά δεύτερο λόγο, από τις συνέπειες της κρίσης χρέους στην Ε.Ε. Ταυτόχρονα, η διαμορφωθείσα κατάσταση υποκρύπτει μια “διχοτομημένη” πραγματικότητα, καθώς είναι εμφανής η εκτροπή εμπορίου προς όφελος των μεγάλων αλλοδαπών εταιρειών (ιδίως εκείνων με παρουσία και/ή παραγωγική δραστηριότητα στην Αργεντινή) και εις βάρος των μικρότερων “παικτών” οι οποίοι προσπαθούν να αποκτήσουν πρόσβαση στην αγορά της χώρας ενώ δέχονται όλο το βάρος των γραπτών και άγραφων περιορισμών της ως προς το εισαγωγικό εμπόριο.